ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΗΣ Α.Β.Σ.Θ.

(19 Ιανουαρίου 1985)

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ — ΔΕΛΙΒΑΝΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1985

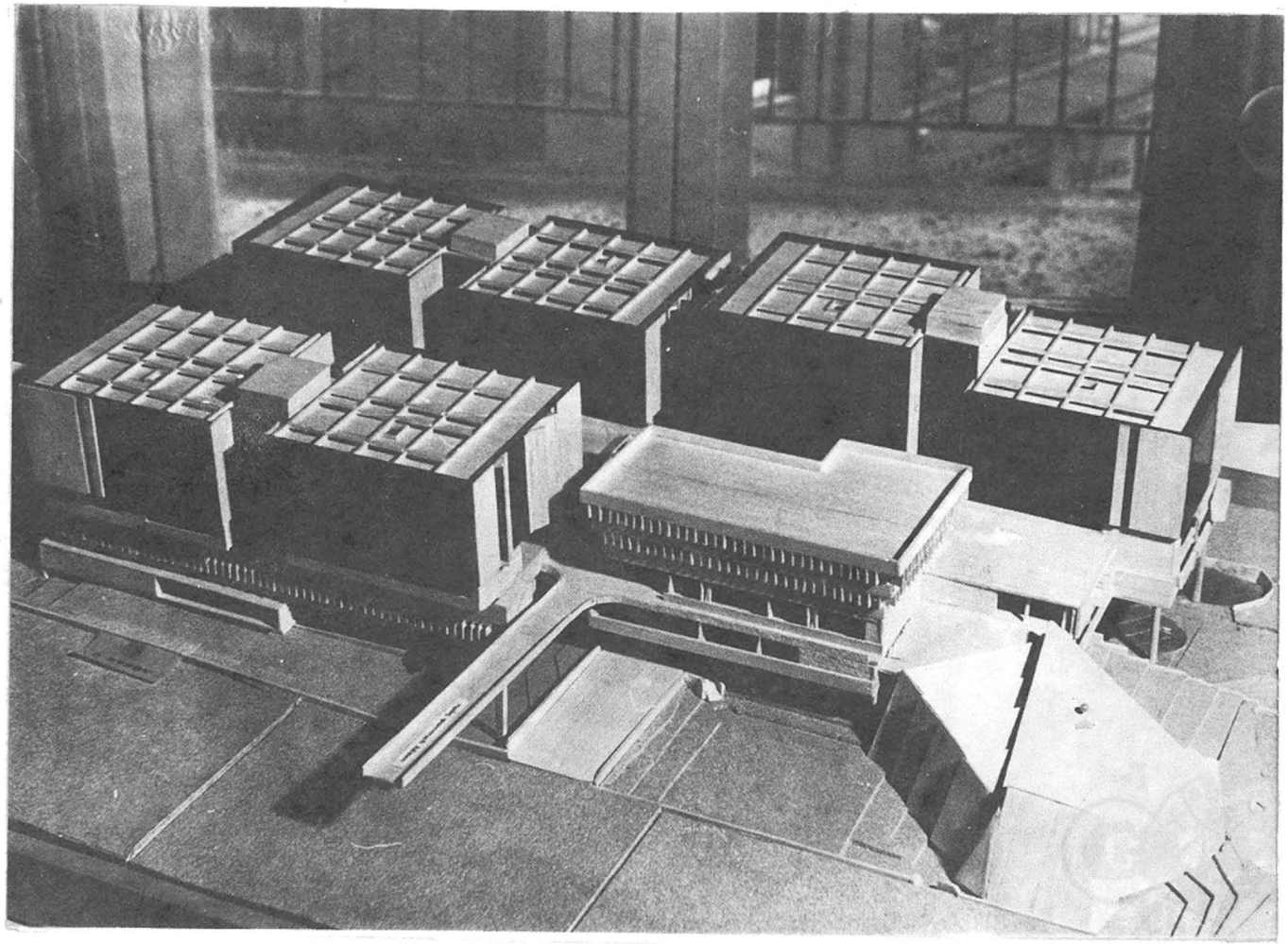

Η μακέτα του κτιριακού συγκροτήματος της Α.Β.Σ.Θ.

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΗ
ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ - ΔΕΛΙΒΑΝΗ

Παναγιώτατε,
Κύριε Υφυπουργέ Εμπορίου,
Κύριε Υφυπουργέ Παιδείας,
Κύριε Πρύτανη του Α.Π.Θ.
Κύριοι Εκπρόσωποι ξένων χωρών και των πολιτικών και στρατιωτικών αρχών,
Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,
Κυρίες και Κύριοι,
Αγαπητές φοιτήτριες και φοιτητές

Θα ήθελα, κατ' αρχήν, να ευχαριστήσω όλους εσάς, που σε πείσμα του κακού καιρού, θελήσατε να τιμήσετε με την παρουσία σας αυτή την ιστορική για τη Σχολή μας στιγμή της θεμελίωσης.

Πολυάριθμες πανεπιστημιακές γενιές φοίτησαν στην ΑΒΣΘ από το 1957 και ως σήμερα, και όλες αποφοίτησαν με το ίδιο ανεκπλήρωτο όνειρο: «την απόκτηση ενός κατάλληλου κτιρίου της Σχολής».

Το αίσθημα της προσωρινότητας μας καθησύχαζε πολύ πιο αποτελεσματικά στο παρελθόν, όπως θα θυμούνται οι παλιότεροι ανάμεσά μας, από ο,τι τα τελευταία χρόνια. Κι' αυτό γιατί σταδιακά συνειδητοποιήσαμε το βαθύτερο περιεχόμενο της παροιμίας «ουδέν μονιμότερον του προσωρινού». Και παράλληλα με τους συνεχιζόμενους αγώνες μας για την απόκτηση νέων κτιριακών εγκαταστάσεων, μας έγινε ξεκάθαρη και η ανάγκη, πως σε πείσμα του ολοένα αυξανόμενου αριθμού των φοιτητών μας, οφείλαμε εντούτοις να εφεύρουμε τρόπους και μεθόδους λειτουργίας της Σχολής, μέσα στο παλιό, ακατάλληλο και εντελώς ανεπαρκές κτίριο του Γυμνασίου Βαλαγιάννη.

Η απίστευτη ιστορία της Σχολής μας, που κατόρθωσε τελικά να στεγάσει 7.000 φοιτητές περίπου μέσα σ' ένα χώρο, ο οποίος προοριζόταν για 350 μαθήτριες και να τους προσφέρει ανώτατη οικονομική εκπαίδευση, γράφτηκε από όλους τους φορείς της, με ανείπωτες καθημερινές δυσκολίες και θυσίες αλλά και αφάνταστη υπομονή και επιμονή. Στις σελίδες της περιλαμβάνονται και πολλές εξεγέρσεις, που τοποθετούνται, κατά κανόνα στις αρχές κάθε ακαδημαϊκής χρονιάς και που καταστέλλονται στη συνέχεια, κάτω από την αδυσώπητη ανάγκη να μη χαθεί πολύτιμος χρόνος.

Οι υποσχέσεις για την ανέγερση του νέου κτιρίου της Σχολής δεν μας έλειψαν ποτέ. Η μακρόχρονη όμως μη εκπλήρωσή τους μας έκανε ολοένα και πιο δύσπιστους, αναφορικά με την υλοποίησή τους. Γι' αυτό και σήμερα, που

σήμανε η μεγάλη ώρα, που πια το όνειρο φαίνεται να έγινε πραγματικότητα, αφού έχουμε μαζευτεί σ' αυτό το χώρο για να βάλουμε το θεμέλιο λίθο του νέου κτιρίου της Σχολής μας, και όλα δείχνουν πως από αύριο θα μπορούμε να παρακολουθούμε το ανέβασμά του, πέτρα επάνω στην πέτρα, ως την ολοκλήρωση και τελική παράδοσή του, μέσα σε τρία χρόνια όπως μας διαβεβαιώνουν, κάτι ακόμη σκιάζει τη χαρά μας· αγωνιούμε ακόμη μήπως όλο αυτό το σημερινό σκηνικό είναι εξωπραγματικό και ανήκει στον κόσμο μιας πολύ έντονης επιθυμίας μας· φοβόμαστε, ακόμη, μήπως εμφανιστούν κάποια απρόβλεπτα εμπόδια στην ομαλή πορεία του κτισίματος, και αναγκαστούμε πάλι, όπως τόσες φορές στο παρελθόν, να σφίξουμε την καρδιά μας και να πείσουμε τους εαυτούς μας και τους φοιτητές μας ότι πρέπει, επιβάλλεται και επομένως μπορούμε να εξακολουθήσουμε να λειτουργούμε συντροφιά με το νόμο του αδιαχώρητου.

Με το παλιό μας κτίριο μας συνδέουν ασφαλώς ατέλειωτες αναμνήσεις. Μέσα σ' αυτό, και κάτω από τη σκέπη και την υψηλή προστασία της Ιεράς Μητρόπολης, ανδρώθηκε και επιβλήθηκε η Σχολή μας. Μέσα σ' αυτό σπούδασαν, γέλασαν και πόνεσαν χιλιάδες φοιτητές μας. Μέσα σ' αυτό γράφτηκε η ιστορία δεκάδων μελών του ΔΕΠ και του διοικητικού προσωπικού μας. Κι' αν θέλουμε να εγκαταλείψουμε, τώρα, αυτό το κτίριο, γιατί είναι άβολο, πεπαλαιωμένο και ανεπαρκές για τις διευρυνόμενες ανάγκες της Σχολής μας, είναι σίγουρο πως θα αναπολήσουμε, συχνά, τους τόσο γνωστούς του χώρους, με την ιδιόρρυθμη νοσταλγία, με την οποία επιστρέφουμε στα παιδικά και τα νεανικά μας χρόνια.

Παναγιώτατε, Είμαι ιδιαίτερα ευτυχής γιατί έλαχε στην Παναγιότητά Σας ο κλήρος να παρίστασθε σήμερα στην τελετή θεμελίωσης του νέου κτιρίου της ΑΒΣΘ και με τις ευχές Σας να στηρίξετε την ανέγερσή του. Η παρουσία Σας, εδώ, αποτελεί τη συνέχεια της ειδικής προστασίας που είχε η Σχολή μας ως τώρα, μέσα στο κτίριο που ανήκει στην Ιερά Μητρόπολη. Και θα ήθελα να μου επιτρέψετε να Σας ευχαριστήσω θερμά, γιατί θελήσατε όλα αυτά τα χρόνια να παραχωρήσετε στη Σχολή μας το κτίριο αυτό.

Κύριε Υπουργέ, Σε λίγο θα έχετε το προνόμιο να θέσετε Εσείς το θεμέλιο λίθο του νέου κτιρίου της ΑΒΣΘ. Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω πως αυτή η θεμελίωση έχει μοναδικό χαρακτήρα και δεν μοιάζει με όσες θεμελιώσεις έχετε πραγματοποιήσει στο παρελθόν· θα τολμήσω να πω και με όσες θα πραγματοποιήσετε στο μέλλον. Αυτός ειδικά, ο θεμέλιος λίθος περιλαμβάνει χιλιάδες ανεκπλήρωτους πόθους, ανείπωτες στερήσεις του παρελθόντος, αθετημένες υποσχέσεις, μεγαλεπίβολες μελλοντικές ελπίδες, που θέριεψαν στα δύσκολα χρόνια που περάσαμε, πολύχρονες θυσίες σε όλα τα επίπεδα, πίστη σ' ένα καλύτερο αύριο, που δεν μας εγκατέλειψε ποτέ, αυστηρή προσήλωση στο καθήκον όλων των φορέων της Σχολής και πεισματική απόφαση να τα βγάλουμε πέρα με τα πολύ πενιχρά μέσα που διαθέταμε, και ακόμα ατέλειωτα όνειρα. Όταν το κτίριο αυτό αποπερατωθεί, η ΑΒΣΘ θα έχει το πιο εκ-

συγχρονισμένο κτιριακό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης. Της αξίζει, Κύριε Υπουργέ. Όμως θα ήθελα σήμερα να σας απευθύνω κι' ένα μήνυμα, απόρροια της αγωνίας όλων των φορέων της Σχολής. Το κτίριο, που σήμερα θεμελιώνετε, Κύριε Υπουργέ, πρέπει να τελειώσει σε τρία χρόνια. Δεν θα μπορέσουμε από σήμερα να κάνουμε υπομονή, έστω και μια μέρα παραπάνω, γιατί η υπομονή μας έχει εξαντληθεί. Οι πιστώσεις, Κύριε Υπουργέ, είναι ανάγκη να ρέουν σ' αυτό το διάστημα χωρίς περικοπές, και αν υπάρξουν κάποιες σχετικές δυσκολίες, ελπίζω ότι αντιλαμβάνεστε ότι αυτές θα πρέπει να αναφέρονται σε κάποιες άλλες περιπτώσεις, λιγότερο βεβαρημένες, από όσο εμείς στο παρελθόν. Όποιος και αν είναι ο Πρύτανης που θα με διαδεχθεί, θα του είναι στο εξής αδύνατο να πείσει τους φοιτητές μας να παρατείνουν αυτήν την αναμονή.

Αν και είμαι εξαιρετικά ευτυχής, γιατί συνδέω το όνομά μου με τη θεμελίωση του νέου κτιρίου της ΑΒΣΘ, αισθάνομαι την ανάγκη να τονίσω ότι πρόκειται, απλά και μόνο, για ένα τυχαίο γεγονός και για μια ευνοϊκή συγκυρία. Γιατί, για την πραγματοποίηση αυτής της στιγμής έχουν αγωνισθεί, στο παρελθόν, σε κάποιο βαθμό και με όλα τα μέσα, όλοι ανεξαίρετα οι φορείς της Σχολής.

Το νέο κτίριο της ΑΒΣΘ θα ορθωθεί μέσα στην Πανεπιστημιούπολη της Θεσσαλονίκης, στην οποία φυσιολογικά και δεοντολογικά ανήκει. Από την πλευρά των φορέων της ΑΒΣΘ έχει ήδη εκφρασθεί η πεποίθηση ότι η συνέχιση του κατακερματισμού της κρατικής ανώτατης οικονομικής εκπαίδευσης, στην πόλη της Θεσσαλονίκης, αποβαίνει σε βάρος της και δεν εξυπηρετεί τους γενικότερους στόχους της ανώτατης παιδείας. Σε σας, Κύριε Υπουργέ, και στους συνεργάτες σας εναπόκειται το καθήκον της δημιουργίας μιας ισχυρής, δυναμικής και εκσυγχρονισμένης ανώτατης οικονομικής Σχολής, για την οποία να είναι περήφανη η Βόρεια Ελλάδα. Είθε το κτίριο της ΑΒΣΘ, που απορροφάται από την Πανεπιστημιούπολη της Θεσσαλονίκης, να αποτελέσει τον πυρήνα της μιας και μοναδικής αυτής οικονομικής Σχολής· και στα χρόνια που θα ακολουθήσουν, είθε να μπορέσει να ανταποκριθεί στις διευρυνόμενες ανάγκες της αναπτυσσόμενης Βορειοελλαδικής οικονομίας, με συνέπεια και πλήρη αίσθηση των ευθυνών της.

Και είναι σημαντικό το γεγονός ότι η θεμελίωση αυτού του κτιρίου, που οι προσπάθειες για την ανέγερσή του άρχισαν το 1972, συμπίπτει με τα 2.300 χρόνια της Θεσσαλονίκης. Ας είναι μια μικρή προσφορά για τα γενέθλιά της.

Ευχαριστώ πολύ

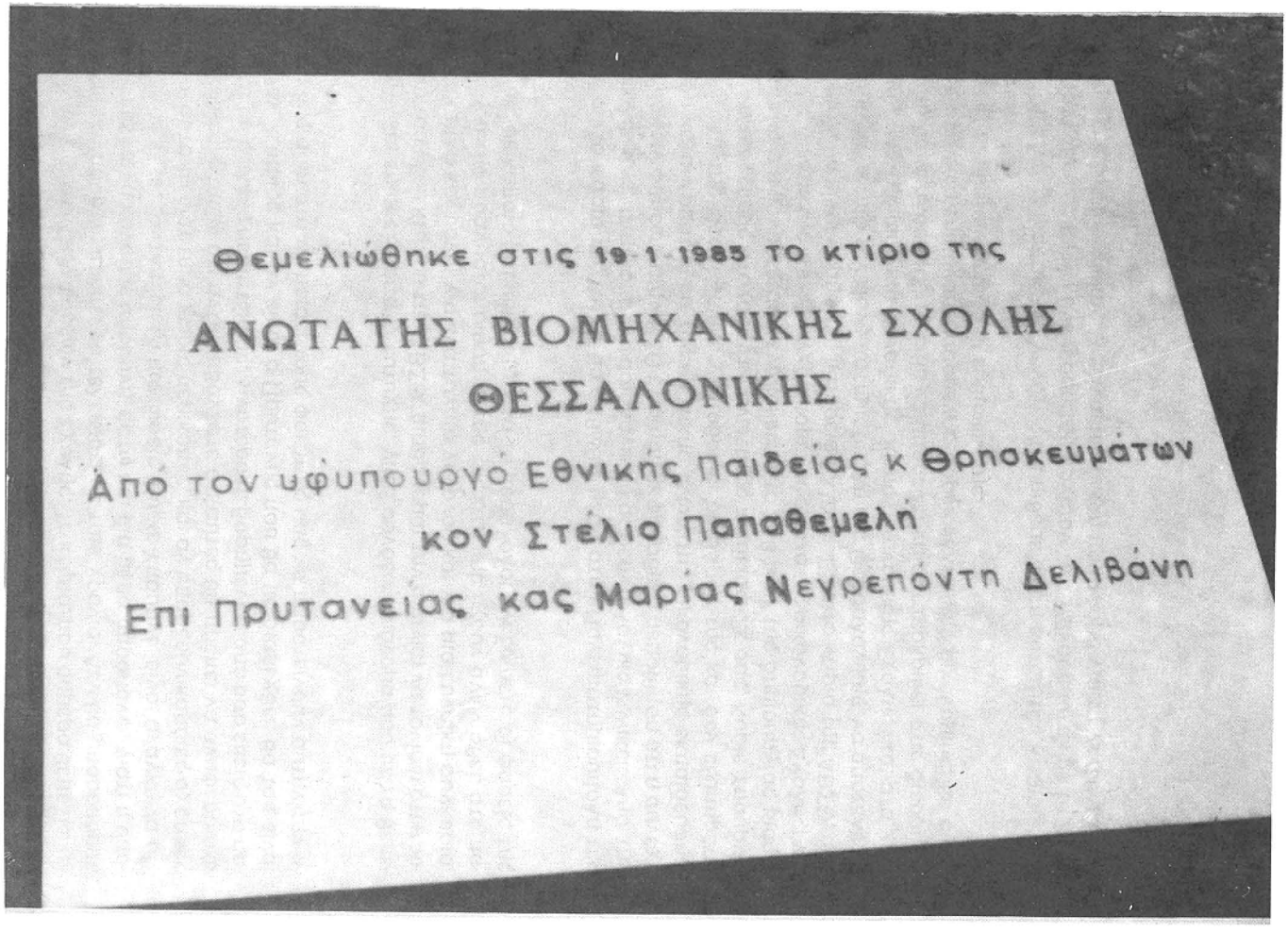
Θεμελιώθηκε στις 19 1 1985 το κτίριο της
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Από τον υφυπουργό Εθνικής Παιδείας κ Θρησκευμάτων
κον Στέλιο Παπαθεμελή
Επι Πρυτανείας κας Μαρίας Νεγρεπόντη Δελιβάνη

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ Α.Β.Σ.Θ.

Αξιότιμοι κ.κ. υπουργοί
Αγαπητοί μας δάσκαλοι
Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Χρειάστηκαν πολλά χρόνια πάλης κι αγώνα του φοιτητικού κινήματος της Σχολής μας για να φτάσουμε στη σημερινή μέρα. Γιατί η θεμελίωση του νέου κτιρίου της Α.Β.Σ.Θ., αν μη τι άλλο δείχνει πως όταν το φοιτητικό κίνημα παλεύει, καταχτά. Κλείνει τα στόματα αυτών που συμβιβάζονται, αυτών που μιλάνε για «επαναστατικές γυμναστικές». Όσο κι αν η αδιαφορία των κυβερνήσεων της Δεξιάς έπειθε για το αντίθετο, οι φοιτητές, το πανεπιστημιακό κίνημα είχε άλλη γνώμη.

Δεν θέλουμε να κάνουμε σήμερα έναν διθύραμβο. Αναμφισβήτητα η ενέργεια τούτη της κυβέρνησης αποτελεί ένα θετικό βήμα για το οξυμένο κτιριακό πρόβλημα της Α.Β.Σ.Θ. Και μεις σαν Σύλλογος των φοιτητών δεν έχουμε παρά να χαιρετίσουμε το γεγονός.

Όμως οι αίθουσες των 100 ατόμων για 1000 φοιτητές, το καθημερινό στρίμωγμα των φοιτητών στο μάθημα, δεν μας αφήνουν να μοιρολατρούμε. Είναι πολλά τα προβλήματα που έχουμε. Η Βιομηχανική κι αυτή ακολουθεί τον θλιβερό ρόλο της κρίσης των Α.Ε.Ι. Η ανεργία των νέων πτυχιούχων ξεπερνάει τους μισούς απόφοιτους. Το λειψό διδακτικό προσωπικό, η ανύπαρκτη έρευνα, οι ίδιες συνθήκες σπουδών και ζωής των φοιτητών δεν εγγυώνται για ένα αισιόδοξο μέλλον. Η σχολή μέρα με τη μέρα μπαίνει πιο βαθιά στο τέλμα που άνοιξε η φιλομονοπωλιακή πολιτική της Δεξιάς.

Λαθαίνουν αυτοί που πιστεύουν πως μπορούμε να συμβιβαστούμε με μια τέτοια κατάσταση. Κόντρα στις σειρήνες της ηττοπάθειας το φοιτητικό κίνημα είναι ικανό να παλεύει και να καταχτά. Τα γνώριμα μονοπάτια του αγώνα έρχονται από πολύ μακριά. Ξεκινάνε από τις πύλες του Πολυτεχνείου κι ακόμα πιο πέρα. Τούτα τα μονοπάτια βαδίζουμε και σήμερα. Και δεν πρόκειται να χαριστούμε σε κανέναν.

Στο πλευρό της εργατικής τάξης η φοιτητική νεολαία αγωνίζεται για μια Νέα Ελλάδα. Για ένα Πανεπιστήμιο στην υπηρεσία του λαού και του τόπου. Σε μια αντιιμπεριαλιστική - αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση, όπου οι επιστήμονες θα βάζουν τη γνώση για μια αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη στην υπηρεσία του λαού.

Είναι αλήθεια πως το Πανεπιστήμιο της Αλλαγής δεν χρειάζεται ευχολό-

για. Χρειάζεται γενναίες δαπάνες που θ' αναβαθμίζουν τις σπουδές. Για να μπορέσει η Βιομηχανική να βγει από την κρίση χρειάζεται λεφτά. Έκτακτη οικονομική επιχορήγηση. Μ' ευχολόγια ούτε κτίρια χτίζονται, ούτε βιβλία μοιράζονται. Χρειάζεται άμεσα να νοικιαστούν αίθουσες διδασκαλίας. Για να μπορούν οι χιλιάδες φοιτητές να σπουδάζουν ανθρώπινα.

Τέτοιες λύσεις μόνο με την εφαρμογή κοινωνικής πολιτικής μπορούν να δοθούν. Λεφτά υπάρχουν. Είναι τα υπερκέρδη των βιομηχάνων και οι φοροδιαφυγές τους. Είναι τα λεφτά που δίνονται για Νατοϊκούς σκοπούς.

Μια τέτοια πολιτική, που θα σπάει τα δεσμά της εξάρτησης, γνωρίζουμε πως θα συναντήσει δυσκολίες. Όμως γνωρίζουμε ότι ο δρόμος της προόδου δεν είναι ανθόσπαρτος. Σε μια τέτοια πολιτική ο λαός έχει εναποθέσει τις ελπίδες του. Σε μια τέτοια πολιτική θα σταθεί στο πλάι το φοιτητικό κίνημα.

Ας ευχηθούμε πως οι κάμερες του Υπουργείου Παιδείας θα στραφούν και στα σοβαρά προβλήματα των Α.Ε.Ι. Εμείς έχουμε κάθε λόγο να αισιοδοξούμε. Γιατί είμασταν και θα είμαστε ενωμένοι για καινούριες καταχτήσεις.

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΣΤΕΛΙΟΥ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗ

Παναγιώτατε
Κύριε συνάδελφε του Εμπορίου
Κυρία Πρύτανη της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Θεσσαλονίκης
Λοιπές Αρχές και Εκπρόσωποι φίλων χωρών

Θεμελιώνουμε σήμερα το κτίριο της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Θεσσαλονίκης. Με αυτή μας την ενέργεια θέτουμε σε κίνηση τη στέγαση του τελευταίου καθ' ολοκληρίαν άστεγου της Ανώτατης Παιδείας μας. Το κτίριο αυτό, προϋπολογισμού 1.000.000.000 δρχ. με τιμές 1983 και συνολικής επιφάνειας 26.000 $μ^2$, ευελπιστούμε ότι θα είμαστε σε θέση να το παραδώσουμε μέσα σε τρία χρόνια. Είμαστε έτοιμοι να κάνουμε το παν και να το ενισχύσουμε με κάθε απαιτούμενη πίστωση, που μπορεί να απορροφήσει. Κάνω αυτή τη δήλωση υπεύθυνα αυτή τη στιγμή. Οι υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας εκτιμούν ότι το κτίριο μπορεί ν' απορροφήσει για το 1985 250.000.000. δρχ. Αυτά τα έχει στη διάθεσή της η Σχολή να τα απορροφήσει, αλλά αν κατορθώσει να υπερκεράσει τεχνικές δυσκολίες και βρεθεί στην ευχάριστη θέση να απορροφήσει και περισσότερα χρήματα, θα της δοθούν και 350.000.000 και 450.000.000 δρχ. επιταχύνοντας τους ρυθμούς κατασκευής του. Εφαρμόζοντας ένα πρόγραμμα συμπλήρωσης, εκσυγχρονισμού και ολοκλήρωσης της υλικοτεχνικής υποδομής στο χώρο της Ανώτατης Παιδείας το χρηματοδοτήσαμε από τις Δημόσιες Επενδύσεις για το 1985 με 10.000.000.000 περίπου δραχμές. Για την ιστορία, το αντίστοιχό του του 1981 μόλις άγγιζε το 1.500.000.000 δρχ.

Δεν παραθεωρούμε ετοιμάζοντας ένα όμορφο, ευρύχωρο και κατάλληλο κτίριο για μία Ανώτατη Σχολή ότι δεν είναι τα κτίρια αυτά τα οποία αποτελούν την καθοριστική προϋπόθεση για την αναβάθμιση των σπουδών μας. Κάναμε σ' αυτό το διάστημα ο,τι ήταν δυνατό για να δώσουμε στην Ανώτατη Παιδεία τη δυνατότητα να ανεβάσει την ποιότητά της, θεσμοθετήσαμε τις διαδικασίες ανανέωσης και εκσυγχρονισμού του περιεχομένου των σπουδών της. Δώσαμε ένα νέο πλαίσιο για την οργάνωσή της. Αλλά πέρα από τους νόμους και τα κτίρια, πέρα από τα προγράμματα των σπουδών, αυτό που πρώτιστα είναι απαραίτητο είναι η θέληση εκείνων που σπουδάζουν να κάνουν πράγματι αληθινές σπουδές. Γιατί, όπως έλεγε ο Αριστοτέλης, «τριών δειν Παιδεία· φύσεως, μαθήσεως, ασκήσεως». Και η μεν προδιάθεση των φοιτητών είναι από μόνο το γεγονός της εισαγωγής τους στο ΑΕΙ δεδομένη. Μένει ν' αποδείξουν με τη μάθηση και την άσκηση οι φοιτητές μας και ειδικότερα εκείνοι αυτής της Σχολής ότι μπορούν να δώσουν αυτό που σήμερα έχει ανάγ-

κη ο τόπος: Όχι πτυχιουχους αλλά ολοκληρωμένους επιστήμονες, που θα πονέσουν αυτόν τον τόπο και θα δουλέψουν για την προκοπή και την πρόοδο του λαού μας.

Ευχαρτιστώ πολύ.